

dacht is door reusachtige denkers, in wier schaduw geen onzer te plaatsen viel. Evenzoo ná de middeleeuwen vertoont de wetenschap een licht onderscheidbaar gelaat aan Roomsche en aan niet-Roomsche Universiteiten. De reeks van wijsgeeren, die met en na Kant optraden, vormden, naar gelang ze in het subject of in het object rustten, scholen van wetenschap, die elkaâr onderling uitsloten. Den monist en atomist hoe huwt ge ze saâm? Ja, zoo dwingend en overheerschend is de kracht van een beginsel, dat Hegels denkkraft, naar aller erkenning, én op godgeleerd én op juridisch én op physisch, ja, op élk terrein, een geheel eigen stelsel wist voort te brengen, zoodat strafrecht in Hegels en burgerlijk recht in Herbarts school te leeren noodwendig alle rechtsbesef verwart.

En blijkt deze onmogelijkheid om saâm te weven aan eenzelfde kleed reeds bij verschil van denkbeginsel, hoeveel sterker treedt dan bij een levensbeginsel de noodwendigheid van eigen Souvereiniteit niet in het licht? Gelijk Fichtes voorbeeld toonde, blijft voor zoover slechts een denkbeginsel in het spel is, een weêropzoeken van het eerst verworpene nog steeds mogelijk. Maar met een levensbeginsel kan dat niet. Dat wortelt in feiten. Of sterker nog gelijk het Christelijk beginsel in een levenden persoon. In een persoon wiens optreden het poneeren van een crisis in het midden der wereld, in het middenpunt der wereldhistorie, in het centrum ook van 's werelds denken was. Want ondervraag nu dien levenden persoon, dien Christus, ondervraag zijn met autoriteit bekleede tolken slechts, en wat verneemt ge? Verklaart die Rabbi van Nazareth, dat zijn wetenschap zich huwt aan die der aardse wijzen? Zeggen zijn apostelen u, dat doorstudeeren te Jeruzalem of te Athene u allengs en vanzelf tot zijn hooger weten brengen zal? Maar immers, vlak omgekeerd, prent die Rabbi het u in, dat zijn schat van wijsheid voor de wijzen en verstandigen verborgen is en eer den kinderkens geopenbaard. En de wetenschappelijk gevorm-